

Marcus 10: 17-27

PG Heusden, ochtenddienst 10 oktober 2021

Het is moeilijk, maar niet onmogelijk....

Gemeente van Christus,

Het Paradijs staat te koop. Hier in Heusden, in de Breesstraat. Een mooi pand is het zeker. Maar het echte paradijs, geluk, zaligheid, laat staan eeuwige zaligheid, is voor geen geld te koop. Zo werkt het niet, en gelukkig maar! Dan zou de hemel een sociëteit voor rijke mensen zijn. Er zijn vast mensen die dat fantastisch lijkt, maar het evangelie schetst ons een ander beeld. Het evangelie schetst juist een beeld van een paradijs als een plek waar mensen zich bevrijd hebben van de last van geld en bezit. Adam en Eva hadden nog nooit van geld gehoord. Misschien werd hun werkelijkheid daarom wel het paradijs genoemd!

Want geld doet rare dingen met mensen.

Neem Sywert van Lienden – die jeugdige commentator en ondernemer die miljoenen verdiende aan de verkoop van onbruikbare mondkapjes.

Zogenaamd gingen de verdiensten naar goede doelen, maar in werkelijkheid hield hij het geld zelf. Sywert werd een rijke jongeling, maar de prijs die hij betaalde was hoog. Hij raakte zijn leven kwijt. En zijn ziel.

Geld doet rare dingen met deze wereld.

Als we minder gevangen zaten in onze verslaving aan welvaart en rijkdom, als wij bereid waren stappen terug te doen, zouden we de vervuiling en de

opwarming van de aarde aanpakken. Maar we doen het niet. We zijn veel te verslaafd aan onze rijkdom en luxe.

Goede meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven, vroeg een rijke man aan Jezus.

Jezus geeft op deze grote vraag een eenvoudig en ontzuuchtend antwoord. Maak je je zo druk om je persoonlijke zielenheil? Nou, begin er dan maar eens je te richten *op je naaste!* En dan somt Jezus die geboden op die te maken hebben met hoe je omgaat met je naaste. *Pleeg geen moord, pleeg geen overspel, stel niet, leg geen vals getuigenis af, bedrieg niet, toon eerbied voor uw vader en uw moeder.* Prachtig! Zoek je het eeuwige leven? Ga niet in je ziel zitten staren of in je navel zitten peuteren, maar heb je naaste lief, behandel hem of haar zoals jezelf behandeld zou willen worden.

De man is opgelucht: *Maar meester, sinds mijn jeugd heb ik me daaraan gehouden.*

Jezus, hem aankijkend, kreeg hem lief...

NBG heeft: Jezus keek hem liefdevol aan. Maar het staat er sterker in het Grieks: *hij kreeg hem lief.* De man raakt Jezus omdat hij zo menselijk is.

Omdat hij zo zijn best doet. Zoals wij allemaal.

En omdat hij zo aan het klungelen is. Zoals wij allemaal.

Want Jezus doorziet die rijke man, en hij kijkt door zijn zelfingenomenheid heen, en zegt: *Eén ding ontbreekt u: ga naar huis verkoop alles wat u hebt en geef het geld aan de armen, dan zult u een schat in de hemel bezitten, komt dan terug en volg mij. Maar de man werd somber toen hij dit hoorde en ging terneergeslagen weg, want hij had namelijk veel bezittingen.*

Dat wil zeggen: die bezittingen hadden hem... in hun macht. Hij was bezeten van zijn bezit.. Hij zat gevangen in zijn eigen geld.

Voor die rijke man waren de woorden van Jezus hard.

Voor veel leden van de vroege kerk, voor wie Marcus schreef, waren die woorden waarschijnlijk zacht, en bemoedigend, troostend zelfs. Want zij hadden vaak veel, soms alles opgegeven om volgeling van Jezus te worden.

Voor ons, die leven in het jaar des Heren 2021, zijn die woorden hard en zacht tegelijk. Christen-zijn in deze wereld is deel uitmaken van twee Rijken: het Koninkrijk van God en het Koninkrijk der Nederlanden. Christen zijn is balanceren op twee benen.

Het ene been is: je geen zorgen maken. Op God vertrouwen en niet op geld. God dienen en niet je bezit.

Het andere been is de welvaartssamenleving die vorige generaties hebben opgebouwd, en die we graag in stand willen houden, ten koste van misschien wel alles...

(Nu ja, als die welvaartsamenleving er nu voor iedereen was... Maar de kloof tussen rijk en arm lijkt ook in onze samenleving steeds groter te worden. Wat staan we veraf van Deuteronomium 15: 1-11, waarin wordt voorgeschreven hoe de economie om de zeven jaar weer 'gelijk werd gezet': leningen werden kwijtgescholden, schulden gesaneerd, alle toeslagenkwesties in één keer opgelost. Dat Oude Testament klinkt vaak razend actueel. Al begrijpen wij niet direct waarom de buitenlanders in Israël zo worden buitengesloten... Maar daarover een andere keer.)

Christen zijn is balanceren... tussen twee rijken: het Koninkrijk van God en het Rijk van deze gebroken wereld. Jezus zelf zegt openlijk dat dat niet makkelijk is.

Jezus keek zijn leerlingen rond en zei tegen zijn leerlingen: Kinderen, wat is het moeilijk om het koninkrijk van God binnen te gaan: het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van de naald te kruipen dan voor een rijke om het koninkrijk van God binnen te gaan.

De meeste commentaren verklaren dit vers als volgt: in de stadmuur van Jeruzalem was een kleine, nauwe poort en die heette: *Het oog van de naald*. Als reizigers met kamelen door deze lage, nauwe poort wilden gaan, moesten ze de vracht van de rug van hun kameel afhalen en de kamelen zelf moesten door hun poten zakken om eronderdoor te kunnen.

Als we de nauwe poort van het Koninkrijk van God binnen willen gaan, moeten we ons van onze aardse bagage/rijkdom bevrijden. We moeten klein worden. Door de knieën gaan.

Wie wil dat? Wie kan dat?

De man die zo graag deel wil krijgen aan het eeuwige leven wil het misschien wel, maar hij kan het niet. Hij is een arme rijke.

Die Sywert van Lienden, met zijn mondkapjesmiljoenen, kan het ook niet. Nog niet, misschien. Voorlopig gaat ook hij door het leven als een arme rijke.

Kijkend naar de gevaren die de schepping bedreigen kunnen wij het als samenleving ook niet. Wij kunnen ons niet bevrijden, verlossen van onze verslavingen. Ook wij zijn arme rijken.

De leerlingen, die zelf best het een en ander hebben opgegeven!) lijken de moed op te geven. *Wie kan er dan nog gered worden? Jezus keek hen aan en zei: Bij mensen is dat onmogelijk, maar niet bij God, **want bij God is alles mogelijk.***

Het kan dus wel! Het is moeilijk, maar niet onmogelijk. Want wonderen bestaan. Want bij God is alles mogelijk.

Twee voorbeelden van zulke wonderen.

Er is net een boek uitgekomen van Merel van Vroomhoven. Ze maakte razendsnel carrière: op haar 33e werd ze al directielid *Nationale Nederlanden*. Daarna kwam ze in de directie van de NS, en daarna werd ze topvrouw bij de autoriteit Financiële Markten (AFM). *Een rijke jongelinge!* Toch zet ze een paar jaar geleden een punt achter haar succesvolle loopbaan. Niet omdat ze de stress niet meer aankon, maar omdat ze zoals ze zegt: *van betekenis wil zijn voor mensen die dichtbij haar staan.* Ze stapt over naar het basisonderwijs. Gaat met kinderen werken. Wordt schooljuf. Met bijbehorend salaris. En ze wordt een gelukkiger mens.

Iets minder spectaculair, maar daarom nog dichterbij:

Laatst kwam ik in de Vesting ook zo'n rijke jongeling tegen. Hij was aan het verhuizen. Hij had zijn huis verkocht zei hij. Binnen een week. Een investeerder had hem een hoge prijs geboden, een hoofdprijs. *Maar ik heb het toch maar aan een gezin verkocht, voor wat minder geld. Dan kunnen die mensen tenminste gewoon lekker wonen!* Ze bestaan dus, mensen die niet meedoen aan de gekte op de woningmarkt, mensen voor wie zoveel mogelijk geld niet het allerbelangrijkste is.

Bij God is alles mogelijk. Wonderen bestaan. Haalbare wonderen!

Terug naar onze lezing uit het Marcusevangelie:

Nadat die arme rijke man teleurgesteld is weggelopen, is het evangelie nog niet af. Na de ontmoeting met die arme rijke volgt de gang naar Jeruzalem, de arrestatie en de verhoren, waarna Jezus vrijwel naakt aan een kruis wordt gehangen. Daar werd hij arm, opdat wij rijk zouden worden. Daar nam hij onze schuld op zich, opdat wij zouden worden vrijgesproken. Daar werd hij vernederd, opdat wij verhoogd zouden worden. Hij stierf en werd na drie dagen opgewekt uit de dood, opdat wij zouden leven, *eeuwig* leven. Daar maakte Jezus eens en voorgoed duidelijk dat het dat het eeuwige leven niet iets is dat wij mensen kunnen maken of kopen, zoals dat fraaie huis aan de Breestraat. Maar dat we het eeuwige leven alleen maar kunnen *ontvangen*. Uit genade. In geloof. Goddank!

Maar.

Maar dat ontslaat ons als christenen niet van de blijvende roeping om hier op aarde wonderen te verrichten en tekenen op te richten van het Koninkrijk van God. Dat ontslaat ons als christenen niet van de roeping om ons te bekeren en te veranderen van *arme rijken* in *rijke armen*.

Amen.